

(המשך מעמוד 8)

בלבר, ושאינו אלא ראשהעיר של ירושלים המערבית, שזה"ל כופה את שילטונו בכוח על תושבי ירושלים המזרחית.

כמשכירשלוטון מטייל קולק זה שנים בעיר לם ואוסף פרסים ותאריככבוד, מין אנדרטה מהלכת לבלוף.

הבלוף הזה נשבר עתה. לא רק עליירי תושבי ירושלים המזרחית, העומדים בראש האינתיפאדה, אלא עליירי אלוף פיקודיה מרכז, שעשה מה שעשה מבלי לטרוח להודיע לראשהעירייה ששטח מעירו מוכרז כשטח כבוש.

המעשלה

עוד ביזיון

איש אינו מסוגל לבזות את

מיפלטת העבודה כמו

ראשיה. עובדה.

למיפלטת העבודה יש כישרון בלתימוגי כל לבזות את עצמה. אף אחד מאויביה ומירייה ביה אינו מסוגל להתחרות עימה במלאכה זו. האם היא תעשה זאת שוב?

רגע האמת. במשך כמה שבועות הסעיר רה המיפלטת את הארץ והעולם. בא רגע האי מת, היא הכריזה. יש סיכוי לשלום. נוצרה הזדמנותיפו. אם הליכוד ימשיך לעצור את התהליך, תפוצץ המיפלטת את ממשלתהאחד דות ותלך אל העם.

כמו בכל הפעמים הקודמות, כאשר המיפלטת ניפחה בלונים כאלה, עשוי גם בלון זה להתפוצץ.

מאחורי הפינה. כל ילד מבין כי מנוי וגמור עם יצחק שמיר למנוע אף את התזוזה הקלה ביותר לקראת שלום, העלול להכריח אותו לוותר איפעם על שטחים.

אין הוא רוצה בכך, וגם אילו רצה בכך, אין הוא יכול. שריהחישוקים מתחים לו מאחורי הפינה.

מה עומד על הפרק? לא שלום, חלילה. לא משאומתן לשלום.

לא העברות עם אש"ף, שכל הפלסטינים ררי אים בו את נציגותם המוסמכת.

על הפרק עומרת בסךהכל הרכבת מישלחת של פלסטינים, שתיכנס לשיחות עם ממשלת ישראל, כדי לקבוע סדיריבחירות בשטחים הכבושים, לשם בחירת נציגות אשר תנהל משאומתן על הסדריהביניים, אשר בעיקבותיהם, כעבור שנים, אולי יתחיל איזה משאומתן לשלום.

גם את זה אין מיפלטת העבודה מסוגלת להעביר בממשלה.

זב"שכם. יתכן כי מנהיגי המיפלטת סמ"כו על האמריקאים, שיעשו את העבודה בשי בילם ויכפו על שמיר את הרוב ששמיר אינו רוצה בו.

אולם מיפלטת העבודה אינה מסוגלת כיום להבטיח לבית הלכן אף את הסכמת יהודי ארצות הברית למהלך כזה. הבית הלכן אינו מוכן לעשות את מלאכתם של שימעון פרס ויצחק רבין. הוא אמר להם, באריבות: זב"ש כם.

בינתיים פירסמו הפלסטינים את רשימת חבריהמישלחת, המוצעת עליירי הנשיא חוטני מובארכ.

וזהי רשימה צפויה לגמרי. היא מורכבת מאותם האישים, שרבין ושמיר נפגשו עימם בזמן האחרון. כולם אוהדי הרוב המרכזי בי אש"ף, תומכי הקו של יאסר ערפאת.

נוספו אליהם שני מגורשים. מוחמד מילי חם גורש בשעתו עליירי שריהביטחון עזר וייצמן בלי שום סיבה נראיתלעין. אחרי הרי גת המתנחלים ליד ביתהדסה תבעו המתנחלים את גירושם של מילחם ופאהד קוסמה, ראשהעיריות של החלול וחברון. וייצמן נכ נע למתנחלים, למען השקט. איש לא טען ברצינות שהיה לקוסמה ולמילחם יד כלש

הי במעשה. ולראייה: קוסמה נרצח כעבור

בטח שהעמדה שלנו הית

מהמיסטר הסובייטי עצמו, נשאר במק"י. כי 1969 התייצבה מק"י לבהירות בראשות סנה, וסנה נבחר לכנסת. בין 1965 ל-1969 ייצג את מק"י בכנסת מיקונים. ב-1972 נפטר סנה וב-1973, כיוזמתו של צבן, הוקמה מוקד. שמיזוגה את מק"י עם ש"ח (בראשות רן כהן) עם מאיר פעיל ואחרים.

ל כאורה לא הייתי צריך להגיע לש" מאל," אומר עכשיו צבן. "לפי כל תני איי הגידול שלי, הייתי צריך להישאר במרכז. הגורמים שהשפיעו על האוריינטאציות ה שמאליות שלי היו אולי שניים: מיספחה קרר בה מאוד בקיבוץ עירשמר, המשתייך לקיבוץ הארצי, ושכילר כיליתי אצלם את כל חופי שותיהקיק שלי. אז זה היה קיבוץ עם להט אידיאולוגי עצום. שנית, בצופים בירושלים היתה לי מדרירה מאוד מוכשרת וכריזמטית, ששמה היה מיקי, לימים אשתו של ח"כ אלי עזר פרמינגר מתנועת הקומוניסטים העבי ריים. גם היא השפיעה, ללא ספק. אני זוכר

"אהבנו כל כך!"

יאיר צבן לא הלך לרק"ח, וזה איפשר למאיר ולנר לשמור על ההנהגה עד היום הזה. צבן נפרד סופית מאמא רוסיה לטובת סוציאלידמוקרטיה מתקדמת, ומוחר לו עכשיו להסתכל אחורה בקצת כחות בושעה. קומוניסט לשעבר מסביד איך אנשים מסתכלים ומצליחים לא לראות

אייל ארליך

שבאותה תקופה התחלתי להתעניין בבעיות חברתיות. היה מישפט גדול בצופים על הניצול המעמדי, ואני הייתי דווקא הסניגור של הקאפיטליסט. אז קראתי בראשונה את מארכס.

"עוד נקודה, שלא ספק השפיעה, היתה שבגיל 17 וחצי הייתי ביחידת ההגנה שפיני תה את אצל ולח" מדרי יאסין וקברה את הקורבנות העריבים. זו טראומה שליוותה אותי לאורך כל הדרך. באופן כללי, היה באותה תקופה הלךרוח של אהרה רכה לבריתהמוע צות, אהדה שצמחה על רקע מילחמתהעולם השנית, ועל רקע הצהרת גרומיקו. צריך לוד כור, למשל, שרכים משירי תנועותהנוער היו שירים רוסיים. בשנים הראשונות להקמת המ

ק ארל מארכס מסתכל אליך מהקיר כשאתה נכנס לחדרו של יאיר צבן, מני היג מפ"ם. תמונה גדולה שמזכירה במשהו את כרוות הרחוב שמריצה מפ"ם בהסתדרות. צבן לא מתבייש. אתה לא צריך לראות עצמך כחסדי שוטה שלו, כדי לראות בו את אחת מרמויות הענק בהיסטוריה האנושית."

יאיר צבן נולד בירושלים ב-1930, בבית עם אוריינטאציה מפא"יניקית. את הצעד הראשון שלו שמאלה עשה בשביעית, כשעזב את תנועתהצופים ועבר לתנועה המאוחדת. ב-1948, בקורס מ"כים של הפלמ"ח, פגש בראשונה במשה סנה. בעיקבות המיפגש הצ טרף לפלג "אחדותהעבודה" במפ"ם.

בסוף 1948 נמנה עם מייסדי קיבוץ צרעה, שם ייסד סניף של מפ"ם, למגינת ליבו של המיסד הקיבוצי. ב-1952 עזב עם אשתו את הקיבוץ, ובסופה של אותה שנה הפך להיות מזכירו המדיני של משה סנה. בראשית 1953 פרשו סנה וחבריו ממפ"ם, והקימו את מפלג גת השמאל הסוציאליסטי בישראל.

באוקטובר 1954 הצטרפה מיפלטת השמ"ל למק"י, שהיתה קיימת מהקמת המדינה.

הנושא העיקרי המעסיק עתה את הסטודני טים בפקולטות למישפטים בארץ, ובעיקר את תלמידי השנים הגבוהות (השלישית והרביעית) היא האהרבה הצפוי של תקופת היתמחות שלהם — משנהדחצי לשנתיים. ההחלטה התקבלה לפני חודש כמעוצת לישכת עורכייהרין. המטרה המוצהרת: שי פור רמתם של המתמחים הניגשים למיבתים כה לעסוק בעריכתדין.

לטענת הסטודנטים, מסתתרים מאחורי ההחלטה מניעים נוספים. **מירון מוכשולים.** הסטודנים משתכי רים כיום סכומים נמוכים מאוד עבור עבודתם (בין 800 ל-1000 ש"ח בחודש). עורכידין רבים מנצלים את כוחהעבודה הוול והמיומן יחסית, ומעבירים אותם הרבה מעבר לשעות העבודה המקובלות.

אך עורכייהרין מעוניינים לשלם עוד פחות מכפי שהם משלמים כיום. כיום הביקוש לסטודנים הוא גבוה. החלטהההארכה מבר ססת על כללי ההיצע והביקוש: אם תקופת ההתמחות תוארך לשנתיים, יהיו יותר סטודנים רים בשוק. ערכם היחסי ירד, ואולי אפשר יהיה לשלם להם פחות.

אינטרס נוסף מאחורי ההחלטה הוא זה של השופטים. כיום מחלקים מתמחים רבים את תקופתההתמחות שלהם כך: שנה ראשונה אצל עורכידין, וחצי שנה אצל שופטי. כתוצאה מכך מתקשים השופטים למצוא מתמחים, שיעבדו איתם לאורך שנה שלמה.

ההחלטה עורמת קושי נוסף בדרכם של מעוניינים בקאריירה מישפטית: הקושי בי קבלה ללימודיהמישפטים יודע. הלימודים עצמם אורכים שלוש וחצי שנים. כעת, עם הארכת תקופת ההתמחות, יהיה על התלמיד לעבור מסלול של חמש וחצי שנים לפחות, עד שיוכל לצאת לשוקהעבודה.

שילוב כזה של קשיים עלול להרתיע מעוניינים פוטנציאליים מלגשת למסלול ה"מישפטי, לרווחתם של עורכייהרין והלישכה המייצגת אותם, אם כי לא נראה שדבר כזה עומד להתרחש במדינת היהודים.

זמן הוא כסף. עם קבלת ההחלטה התי עוררה תסיסה בין הסטודנטים למישפטים. מישלחת של נציגי התאחדות הסטודנטים, בראשות היושביראש עדי הרר וסגנו חיים ("איקי") כהן, נפגשה לפני החג עם שריה מישפטים דן מרדור, בתיקווה לשנות — או לפחות למתן — את רוע הגזירה.

הסטודנטים מצאו בלישכת השר תומך נל הב ברעיון הארכת הסטוד. כשעמדו הסטודני טים על עמדתו של מרדור, עורכידין במקי צועו, ביקשו ממנו לפחות לתמוך במימדת מנימום של שכרהעבודה של המתמחים. מרדור הבטיח להם שבתהליךהתחיקה יוב טח שזכויותיהם של המתמחים לא ייפגעו. שכרם לא ייפגע כתוצאה מהארכת הסטוד. בינתיים מההרים מסיימי הפקולטות ל מישפטים להתחיל את תקופתההתמחות. זמן, כידוע, הוא כסף.